

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117201185
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1117201185.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v spore žalobcu D.. Ľ. O.Č., Z. XX.XX.XXXX, B. P. X, XXX XX B. proti žalovanej Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu zamietla.
- II. Súd žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 23.01.2017 domáhal proti žalovanej zaplata sumy 900,00 eur titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/56/2012. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že konanie sp. zn. 18C/56/2012 začalo podaním žaloby žalobkyňou P. Č. podanou proti žalobcovi v tom konaní v procesnom postavení žalovaného a to dňa 09.03.2012. Žalobca dňa 16.01.2014 podal sťažnosť na prieťahy v konaní sp. zn. 18C/56/2012 predsedovi tunajšieho súdu, ktorú predsedníčka okresného súdu v konaní Spr. 2023/2014 dňa 07.02.2014 posúdila ako dôvodnú.

Súd v uvedenom konaní dňa 20.03.2015 rozhodol rozsudkom tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobkyňa proti rozsudku dňa 22.05.2015 doručila odvolanie. Žalobca dňa 06.10.2015 podal opäť sťažnosť na prieťahy v uvedenom konaní, ktorú predsedníčka okresného súdu v konaní Spr. 2248/2015 dňa 30.10.2015 posúdila ako dôvodnú. Spis sp. zn. 18C/56/2012 bol dňa 05.11.2015 predložený Krajskému súdu v Bratislave ako súdu odvolaciemu na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne P. Č.. Žalobca dňa 21.09.2016 podal sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 6Co/545/2015, ktorú podpredseda krajského súdu v konaní Spr. 2238/2016 posúdil dňa 06.10.2016 ako dôvodnú. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 18C/56/2012 a na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 6Co/545/2015 boli predsedom a podpredsedom oboch súdov konštatované prieťahy v konaní z viny súdu 3 x. Konanie pritom nie je po právnej stránke a ani skutkovej stránke zložité, predmet konania je bežnou občianskoprávnou vecou, ktorá za štandardných okolností nevyžaduje zvýšenú náročnosť. Žalobca prieťahy v konaní považuje za protiprávny stav, ktorým bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a základné právo na prerokovanie veci v primeranej lehote. Konanie sp. zn. 18C/56/2012 je vedené na súde od 09.03.2012 teda takmer 5 rokov a nie je právoplatne ukončené čo negatívne vplyva na osobný a pracovný život žalobcu a negatívnym spôsobom sa prejavuje aj v jeho osobnostnej sfére. Žalobkyňa v napadnutom konaní pri každej možnej príležitosti účelovo poukazuje na to, že ako užívateľka bytu nie je povinná uhrádzať žalobcom vyčíslený mesačný zálohový predpis platieb v rozpore s tým, že žalobca sám jej žiaden mesačný zálohový predpis za užívanie bytu nevystavil. Žalobca sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 900 eur, ktorú určil s prihliadnutím na svoju osobu ako poškodeného, na jeho doterajší život a prostredie v ktorom

žije a pracuje a na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo a závažnosť následkov, ktoré žalobcovi vznikli ako poškodenému v súkromnom živote ako aj s prihliadnutím na výšku odškodnenia priznávanú v obdobných prípadoch ESLP. Žalobca mal za to, že ním uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 900,00 eur je primeraná.

V konaní Spr. 2023/2014 dňa 07.02.2014 predseda okresného súdu prisľúbil zaradenie veci s režimom kontroly každé tri mesiace pričom však uvádzané opatrenie a kontrola veci nenastala, nakoľko v konaní Spr 2248/2015 boli opätovne konštatované prieťahy. Uvedené malo za následok stratu dôvery žalobcu v právo a spravodlivé riešenie veci. Žalovaná zodpovedá za prieťahy aj tým, že nedostatočne zabezpečila personálne obsadenie súdov čo má za následok s tým spojený prieťahový stav v konaniach na súdoch ako to vyplýva aj z analýzy dát Okresného súdu Bratislava I, podľa ktorej ku dňu podania žaloby t.j. marec 2012 bol skutočný počet sudcov na okresnom súde 39 i keď plánový počet sudcov bol 42 a ku dňu vybavenia sťažnosti Spr 2023/2014 t.j. február 2014 bol plánovaný počet sudcov 46 a v skutočnosti ich bolo 42. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že žalovaná dostatočným spôsobom dlhodobo nezabezpečuje optimálnym personálnym obsadením súdov sudcami bezprieťahový výkon súdnictva.

2. Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadрила písomne podaním doručeným súdu dňa 14.04.2017 a žalobu ako nedôvodnú žiadala zamietnuť. Žalovaná uviedla, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánom štátu nastupuje v prípade kumulatívneho naplatenia predpokladov a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. K nesprávnemu úradnému postupu v konaní sp. zn. 18C/56/2012 žalovaná uviedla, že k prieťahom v namietanom konaní došlo v období od 09.03.2012 do 16.01.2014, včasným nepredložením veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu a nevykonaním žiadneho úkonu v odvolacom konaní po dobu dlhšiu ako 6 mesiacov. K nemajetkovej ujme a príčinnej súvislosti žalovaná uviedla, že zákon č. 514/2003 Z.z. nespája s nesprávnym úradným postupom prezumpciu vzniku ujmy. Priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch ako náhrady nemajetkovej ujmy predpokladá značnú mieru zásahu, pričom výšku takejto nemajetkovej ujmy je oprávnený ustáliť len súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a k okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo. Pri vzniku nemajetkovej ujmy a pre posúdenie jej výšky je potrebné zistenie takých skutočností, ktoré umožňujú založiť úvahu na určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí posudzovaného prípadu. Je tiež nutné vziať do úvahy tiež vplyv ostatných satisfakčných prostriedkov, ktoré by mohli v danej veci byť použité na zmiernenie následkov zásahu do postavenia žalobcu a taktiež závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. pre vznik nemajetkovej ujmy a jej výšky je podstatné v akom rozsahu bola znížená česť, dôstojnosť a postavenie fyzickej osoby. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku, že žalobca stratil dôveru v právo a spravodlivé riešenie veci následkom nedodržania vyslovených opatrení predsedom okresného súdu za účelom zamedzenia ďalších prieťahov v konaní žalovaná uviedla, že už v prípade prvej sťažnosti žalobcu vo veci namietaného postupu súdu pri doručovaní žaloby na vyjadrenie, bola zjednaná náprava vo forme ospravedlnenia predsedu súdu a výzvy zákonnej sudkyne. Z následných úkonov v konaní 18C/56/2012 vyplýva, že súd konal priebežne a i napriek tomu súd vyhodnotil druhú sťažnosť ako dôvodnú a prijal potrebné opatrenia vo forme ospravedlnenia. K tretej sťažnosti uviedla žalovaná, že spôsob ktorým odvolací súd sťažnosť vybavil splnil svoj účel keď vec bola v prisľúbenom termíne i vybavená. Žalovaná mala za to, že reparácia zasiahnutých práv žalobcu bola dostupným satisfakčnými prostriedkami žalobcovi dostatočne poskytnutá a to aj formou ospravedlnenia zo strany predsedu okresného súdu a podpredsedu krajského súdu.

K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku, že u žalobcu došlo k zásahu do jeho osobnostnej sféry z dôvodu postavenia žalovaného v konaní, tiež do jeho osobného a pracovného života na základe účelových tvrdení žalobkyne v označenom konaní žalovaná poprela, že by pre dôvodnosť nároku na náhradu nemajetkovej ujmy bolo určujúce či ďalšia osoba spochybňuje dôvodne alebo nedôvodne platnosť mesačného predpisu platieb voči žalobcovi. Skutkové okolnosti nezakladajú dôvodnosť poskytnutia nemajetkovej ujmy v peniazoch pretože žalobcom neboli preukázané tvrdené následky, označené v rovine všeobecných tvrdení, resp. nebolo preukázané, že tvrdené negatívne následky mali byť spôsobené práve v priamej príčinnej súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom

súdu. Žalovaná poukázala na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky prezentovaný v uznesení sp. zn. II. ÚS 467/2008, z ktorého vyplýva, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu nie je absolútne ale podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Žalobca odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy len abstraktnými tvrdeniami, ktoré dôvodnosť požadovaného nároku nepreukazujú. Žalobca si zrejme primerané finančné

zadosťučinenie v zmysle čl. 127 ods. 3 Ústavy SR nesprávne zamieňa s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a podmienkami pre jej priznanie. Konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je civilným sporovým konaním, v ktorom platí zásada kontradiktórnosti a unesenia dôkazného bremena jednotlivou stranou sporu. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Zbytočné priesťahy v konaní automaticky nezakladajú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, platí povinnosť preukázania vzniku nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť zbytočných priesťahov bez osvedčenia skutočnosti preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu, následkov na žalobcu v rôznych oblastiach pôsobenia, nemá za následok automaticky vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Žalobca však neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno v tom smere, že dôsledkom neprávneho úradného postupu okresného súdu a krajského súdu v označenom konaní bolo zasiahnuté do jeho práv v tak intenzívnej miere, že na jeho uspokojenie nie postačujúce zadosťučinenie len konštatovaním porušenia práva spolu s poskytnutou nápravou na základe podanej sťažnosti na postup súdu.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 15.05.2017 a uviedol, že z vyjadrenia žalovanej vyplýva, že žalovaná nespochybňuje nesprávneho úradného postupu a to zbytočné priesťahy v súdnom konaní, ktorými bolo porušené právo žalobcu vyplývajúce z článku 48 ods. 2 Ústavy SR v spojení s článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júla 2010 sp. zn. 1Cdo/107/2009 možno ustáliť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 18C/56/2012 a v konaní o odvolaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 6Co/545/2015 bolo už konštatovanými priesťahmi porušené právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov a to 3x v rámci konania o jednej právnej veci. Podľa žalobcu na reparáciu porušenia jeho práva, ku ktorému prišlo v tom istom konaní 3x, pričom konanie nie je ukončené a nie je odstránený stav trvania právnej neistoty, je len ospravedlnenie nepostačujúce. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že reparácia jeho práv bola dostupnými satisfakčnými prostriedkami poskytnutá, nakoľko vykonanie nápravy do budúcnosti sledovaním plynulosti súdneho konania predsedom súdu nie je možné považovať za odstránenie už vzniknutého porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov nakoľko čas nie je možné vrátiť. Ospravedlnenie pri konštatovaní porušenia práva je resp. má byť samozrejmosťou a ospravedlnenie podľa žalobcu rozhodne nie je možné považovať za odstránenie už vzniknutého porušenia práva t.j. za akúsi nápravu či reparáciu porušenia práva. Žalobca tvrdí, že žiadna reparácia porušeného ústavného práva žalobcovi poskytnutá nebola. Uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy v sume 900 eur za priesťahy v konaní, od 09.03.2012 do 16.01.2014 t.j. spolu za 21 mesiacov a následne od 20.03.2015 do 05.11.2015 (vyhlásenie rozsudku - predloženie spisu odvolaciemu súdu) t.j. za 8 mesiacov a obdobie od 06.11.2015 do 21.09.2016 v konaní odvolacieho súdu t.j. 10 mesiacov čo spolu predstavuje 39 mesiacov teda 3 roky a tri mesiace zbytočných priesťahov, je nanajvyš primeraná. Požadovaním náhrady nemajetkovej ujmy žalobca vychádza nielen z dopadu, ktorý malo porušenie jeho práv na jeho pracovný či osobný život ale aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré za priesťahy v konaní priznávajú sumu 1000 až 2000 eur a viac za každý rok poznačený priesťahmi v konaní. Trvanie 39 mesiacov právnej neistoty konštatovanými priesťahmi predstavuje závažný zásah do žalobcovho života (očakávanie odstránenia právnej neistoty), ktorý nemožno reparovať len ospravedlnením resp. fiktívnou náhradou a nemajetková ujma 900 eur teda približne 25 eur za jeden mesiac trvania priesťahov je náhradou primeranou

4. Žalovaná sa následne vyjadrila vo veci podaním doručeným súdu dňa 20.06.2017 a uviedla, že žalobcom opísaný skutkový stav, posudzujúc výsledky vybavenia sťažností, nerozporuje ale žalobcom uplatnený nárok nepovažuje za dôvodný. Pri posudzovaní uplatňovaného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je potrebné vziať do úvahy okrem iného, vplyv satisfakčných prostriedkov, ktoré by mohli byť v danej veci tiež použité na zmiernenie zásahu do postavenia žalobcu (napr. vo forme ospravedlnenia) a tiež závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Princíp primeranosti satisfakcie k iným formám kompenzácií spolu s ponechaním možnosti prihliadať na osobitosti jednotlivého prípadu umožňuje spravodlivé zadosťučinenie. Zákon č. 514/2003 Z.z. predpokladá prostriedky náhrady škody v peniazoch až ako poslednú možnosť, keď žiadne iné, vzhľadom na osobu poškodeného, vzniknutú ujmu, okolnosti, závažnosť následkov, ktoré poškodenému vznikli v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení, neprichádzajú do úvahy. Žalovaná zotrvala na tom, že ospravedlnenie prípadne zjednanie nápravy, sú inými prostriedkami náhrady nemajetkovej ujmy,

ktoré zákon č. 514/2003 Z.z. predpokladá a ktoré majú v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. prednosť pred poskytnutím peňažného plnenia. Za primerané zadosťučinenie považuje žalovaná, okrem vykonanej nápravy, aj ospravedlnenie zo strany predsedu okresného súdu a podpredsedu krajského súdu a prípadnú nemajetkovú ujmu na strane žalobcu za saturovanú. Žalobca dostatočne nepreukázal a ani nenavrhol vykonať dokazovanie, ktoré by preukazovali značnú mieru zásahu do jeho osobného a pracovného života, do jeho osobnostnej sféry pričom jeho tvrdenia boli len vo všeobecnej rovine. Neboli tiež preukázané negatívne následky, ktoré mali byť spôsobené práve v priamej príčinnej a bezprostrednej súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom súdu.

5. Žalobca sa vo veci písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 15.01.2018 a k požadovanej výške nemajetkovej ujmy uviedol, že voči žalovanej sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy titulom zodpovednosti za škodu za nesprávny úradný postup (prieťahy v konaní) za ktorý žalovaná zodpovedá. Žalobca uviedol, že odstrániť následky porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktoré vznikli v konaní sp. zn. 18C/56/2012 vo vzťahu k žalobcovi už nie je možné, keďže konštatovaním viacnásobných prieťahov v jednom konaní, ktoré vznikli opakovane a krátko po sebe vyplýva, že náprava zjednaná nebola. ospravedlnenia predsedníčky súdu sú čisto formálne a je nedostatočné a stráca i na význame. Samotným ospravedlnením nemôže dôjsť k odstráneniu neodôvodnených prieťahov a ani nemôže prísť ani k zadosťučineniu. Podľa žalobcu jediné zadosťučinenie, ktoré prichádza do úvahy a javí sa ako primerané a postačujúce je náhrada nemajetkovej ujmy. Bolo povinnosť štátu (žalovanej) zabezpečiť, aby bola žalobcovi poskytnutá spravodlivosť včas. Vo vzťahu k výške nemajetkovej ujmy 900 eur žalobca uviedol, že pri určovaní jej výšky je podstatné pre žalobcu aj časové hľadisko trvania pôsobenia nepriaznivých následkov s poukazom na obdobie nekonania súdu od 09.03.2012 do 24.01.2014 kedy si žalobca nemohol v napadnutom konaní uplatňovať svoje práva účastníka súdneho konania. Podľa odôvodnenia žaloby žalobkyňou P. Č. v konaní 18C/59/2012 muselo byť súdu jasné, že žalobca v tom konaní ako žalovaný nie je v spore pasívne legitimovaný a že žalobkyňa keďže nie je vlastníčkou bytu nie je aktívne legitimovaná. P. Č. na osobu žalobcu podala v časom období 20.03.2012 do 16.01.2014 niekoľko trestných podaní a v každom v nich uvádzala, že podala voči žalobcovi žalobu. Žalobca má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy ako kompenzáciu za stav neistoty, do ktorej bol v dôsledku neprimeranej lehoty súdneho konania uvedený a v ktorej bol súdom od počiatku aj bezdôvodne udržovaný. Žalobcovi bolo odopreté právo na prejednanie veci v primeranej lehote a tiež nemal žiadnu možnosť právne a účinne argumentovať v konaní pred štátnymi orgánmi pri výsluchu v roku 2013 napríklad tým prečo je voči nemu žaloba v konaní 18C/56/2012 nedôvodná. Neoboznámenie sa s obsahom žaloby zaťažovalo žalobcu pred vyšetrovateľom. Pani Č. v každom zo svojich podaní v roku 2013 uviedla, že na osobu žalobcu podala žalobu, čo by však uvádzať nemohla ak by súd v lehote 12 mesiacov od podania žaloby t.j. v roku 2013 túto nekvalifikovane koncipovanú a nedôvodnú žalobu bol býval aspoň prejednal. Prieťahmi súdu bolo umožňované takéto spoločensky neprijateľné a odsúdeniahodné správanie pani Č. voči žalobcovi. Na osobu žalobcu to vplývalo, vplývalo to na jeho osobný a pracovný život, a vplývalo to značne nepriaznivo a zanechalo to aj negatívnu stopu v psycho-sociálnej rovine žalobcu.

6. Žalobca pred prvým pojednávaním podaním doručeným súdu dňa 15.01.2018 žiadal o pripustenie zmeny petitu, keď voči žalovanej sa domáhal i určenia, že Základné právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa článku 38 odsek 2 Listiny základných práv slobôd, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18C 56/2012 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/545/2015 porušené boli.

6.1. Súd podľa § 142 Civilného sporového poriadku pripustil žalobcom požadovanú zmenu petitu žaloby uznesením č.k. 16C/3/2017-97 zo dňa 22. januára 2018 v znení opravného uznesenia č.k. 16C/3/2017-109 zo dňa 12.02.2018 .

7. Súd vo veci vykonal stranami označené dôkazy oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi - upovedomenie predsedníčky Okresného súdu Bratislava I o spôsobe vybavenia sťažnosti Spr. 2023/2014 zo dňa 07.02.2014, upovedomenie predsedníčky Okresného súdu Bratislava I o spôsobe vybavenia sťažnosti Spr. 2248/2015 zo dňa 30.10.2015, oznámenie podpredsedu Krajského súdu v Bratislave Spr 2238/16 zo dňa 06.10.2016, prvá strana Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave I odbor poriadkovej polície Obvodné oddelenie PZ Staré mesto - stred ČVS:ORP-1872/SMS-B1-2013 vo veci poškodenej P. Č., sprievodný list Okresnej prokuratúry Bratislava I 1Pn 1377/13-5 z 11.11.2013, ktorým

bol vrátený OR PZ Bratislava I spisový materiál, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I odbor poriadkovej polície Obvodné oddelenie PZ Staré mesto - stred ČVS:ORP-1872/SMS-B1-2013 zo dňa 05.11.2013.

8. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodného tvrdenia strán za preukázané, že

8.1. Predsedníčka Okresného súdu Bratislava I v upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti Spr. 2023/2014 zo dňa 07.02.2014 reagujúc na žalobcom podanú sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18C/56/2012 uviedla, že po preštudovaní predmetného spisového materiálu sp. zn. 18C/56/2012, konštatuje, že v konaní došlo k prietahom v konaní, nakoľko súd nedoručil sťažovateľovi (žalobcovi) návrh na začatie konania spolu s výzvou na vyjadrenie od podania návrhu na začatie konania dňa 09.03.2012 až do podania predmetnej sťažnosti dňa 16.01.2014 tunajšiemu súdu a preto sťažnosť hodnotila ako dôvodnú. V upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti predsedníčka súdu sa žalobcovi sťažovateľovi v mene štátnej správy súdu ospravedlnila a oznámila, že zákonnej sudkyňi boli prietahy v konaní vytknuté a že vyzvala zákonnú sudkyňu, aby neodkladne prijala opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu. Konanie sp. zn. 18C/56/2012 bolo na základe dôvodnej sťažnosti zaradené medzi sledované veci s režimom kontroly bezprietahového vybavovania vecí každé tri mesiace predsedníčkou Okresného súdu Bratislava I.

8.2. Predsedníčka Okresného súdu Bratislava I v upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18C/52/2012 zn. Spr. 2248/2015 zo dňa 30.10.2015 reagujúc na žalobcom podanú sťažnosť na prietahy v súdnom konaní, v ktorej sťažovateľ vyjadril nespokojnosť s tým, že ani po 6 mesiacoch od vyhlásenia rozsudku a 4 mesiace od doručenia odvolania nebol spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podaných odvolaniach uviedla, že po prešetrení všetkých skutočností za účelom zistenia veci musí konštatovať, že sťažnosť opätovne vyhodnotila ako dôvodnú. Ďalej uviedla, že prietahy v značnej miere boli zapríčinené zmenou v osobe zákonného sudcu, za čo sa sťažovateľovi (žalobcovi) v mene štátnej správy súdov ospravedlnila a oznámila, že dôrazne vyzvala aj súčasného zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby v predmetnej veci pokračovali bez prietahov v konaní. Žalobcovi tiež oznámila, že spis bol dňa 05.11.2015 predložený krajskému súdu v Bratislave.

8.3. Podpredseda Krajského súdu v Bratislave v oznámení Spr. 2238/16 zo dňa 06.10.2016 o vybavení sťažnosti žalobcu na prietahy v konaní sp. zn. 6Co/545/2015 uviedol, že po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu musí konštatovať, že v predmetnom konaní zistil prietahy v konaní, ktorých príčiny sú však dané okolnosťami objektívnej povahy so zreteľom na množstvo vecí pridelených na vybavenie do senátu 6Co, spôsob ich vybavovania podľa poradia zodpovedajúceho prideleným číslam spisových značiek tak ako boli na súd podané a rozvrhu práce súdu, ako aj personálnu vyťaženosť sudcov, pričom tieto skutočnosti majú nemalý vplyv na rýchlosť konania vo veci a sú objektívnym dôvodom neprímeranej dĺžky súdneho konania. Podľa vyjadrenia predsedníčky senátu snahou senátu bude vec prejednať a rozhodnúť v mesiaci december 2016 až január 2017. Podpredseda Krajského súdu v Bratislave zároveň uviedol, že sťažnosť sťažovateľa (žalobcu) vyhodnotil ako dôvodnú a v mene správy a riadenia súdu sa žalobcovi za vzniknuté objektívne prietahy ospravedlnil a oznámil, že vec bude naďalej sledovať z hľadiska jej bezprietahovosti a plynulosti až do jej rozhodnutia a vrátenia spisu súdu prvého stupňa.

9. Základ uplatneného nároku žalobcu súd posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravujúcich zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu.

10. Podľa § 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnom úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

11. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

12. Podľa citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to 1. nesprávny úradný postup orgánu štátu, 2. existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. existencia nemajetkovej ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi škodou resp. nemajetkovou ujmom a nesprávnym úradným postupom.

13. V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. V zmysle ustálenej súdnej judikatúry nesprávny úradný postup je postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisí, nevyústi do nej a neprejaví sa v obsahu konkrétneho rozhodnutia. K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie (nie však samotné vydanie rozhodnutia), lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci „bez zbytočných prieťahov“ (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

13.1. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúcom v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno s poukazom na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V konaní mal súd za nesporné, že na základe žalobcom podaných sťažností na prieťahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 18C/56/2012 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave ako súde odvolacom sp.zn. 6Co/545/2015 bolo konštatované opakovane, že k prieťahom v uvedenom konaní došlo a že sťažnosti žalobcu ako sťažovateľa boli dôvodné. Uvedené vyplýva z Upovedomenie predsedníčky Okresného súdu Bratislava I o spôsobe vybavenia sťažnosti Spr. 2023/2014 zo dňa 07.02.2014, Upovedomenie predsedníčky Okresného súdu Bratislava I o spôsobe vybavenia sťažnosti Spr. 2248/2015 zo dňa 30.10.2015 a Oznámenia podpredsedu krajského súdu Spr. 2238/16 zo dňa 06.10.2016.

13.2. Vzhľadom k uvedenému mal súd za preukázané, že k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/56/2012 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave vedenom pod sp. zn. 6Co/545/2015 spočívajúcom v nečinnosti pri výkone verejnej moci a v zbytočných prieťahoch, došlo. Táto skutočnosť ani medzi stranami sporu nebola sporná.

14. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má v zmysle § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody, spôsobenej mu nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcom v prieťahoch v konaní, ktorú žalobca kvalifikoval ako nemajetkovú ujmu. Existencia škody je jednou z podmienok zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ďalšou z podmienok je, že škoda bola spôsobená v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Základným predpokladom uplatnenia tejto majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy na strane žalobcu, teda existencia skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma vznikla. Vznik a existenciu nemajetkovej ujmy ako náhrady, ktorej sa žalobca v konaní domáhal je nutné preukázať. Žalobca však v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, keď v priebehu konania nepreukázal, že mu ujma vznikla a nepreukázal, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu, Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave, mu bola spôsobená nemajetková ujma. Preukázanie, že zásah do práv žalobcu mal skutočne následok a preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného, teda žalobcu. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Žalobca však v priebehu konania nepreukázal, že by

mu v dôsledku ním vytykaného nesprávneho úradného postupu, priet'ahov v konaní, bola spôsobená nemajetková ujma. Zo žiadnych žalobcom uvádzaných tvrdení nemožno vyvodiť, že v dôsledku vytykaného nesprávneho úradného postupu došlo k závažným negatívnym následkom vo sfére žalobcu a teda že by mu vznikol nárok na nemajetkovú ujmu. Samotné konštatovanie žalobcu, že nečinnosť súdu v predmetnom konaní, ktoré bolo nezákonné, protiústavné vplývala na jeho osobný a pracovný život a negatívnym spôsobom sa prejavuje aj v jeho osobnostnej sfére, nezakladá predpoklad vzniku ujmy na strane žalobcu, bez uvedenia konkrétneho následku spôsobeného deklarovaným nesprávnym úradným postupom. Všeobecné poukázanie žalobcu na to, že mu ujma vznikla v dôsledku priet'ahov v konaní a ukrátením jeho práv dovoliť sa spravodlivosti nepostačuje na preukázanie vzniku nároku na nemajetkovú ujmu, bez uvedenia konkrétneho zásahu spôsobeného žalobcovi práve v dôsledku deklarovaného nesprávneho úradného postupu súdu v danej veci. Tvrdenia žalobcu ohľadne dlhodobom trvaní právnej neistoty v právoplatného neukončenia sporu nemajú vo vzťahu k nároku žalobcu na nemajetkovú ujmu bez preukázania ich vzniku v príčinnej súvislosti práve s vytykaným nesprávnym úradným postupom právnu relevanciu. Na preukázanie vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca nenavrhol vykonať dokazovanie .

14.1. Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. V zmysle citovaného ustanovenia § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza nemajetková ujma v peniazoch, ak ju nie je možné uspokojiť inak a to len v prípade ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Vznik a existenciu nemajetkovej ujmy ako náhrady, ktorej sa poškodený v konaní domáha je nutné preukázať. Základným predpokladom uplatnenia nemajetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že nastali závažné následky v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení, pričom preukázanie závažnosti následkov vzniknutých v dôsledku vytykaného nesprávneho úradného postupu, zaťažuje postihnutú fyzickú osobu, poškodeného. Zákonodarca pri existujúcej právnej úprave všeobecnému súdu neposkytol oprávnenie na poskytnutie primeranej nemajetkovej ujmy len pri konštatovaní porušenia práva žalobcu bez negatívneho prejavu v jeho sfére, a to na rozdiel od čl. 127 Ústavy SR relevantného pre Ústavný súd SR. V konaní o nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je žalobca zaťažený dôkazným bremenom ohľadom vzniku a rozsahu nemajetkovej ujmy, pričom musí preukázať konkrétny negatívny prejav nemajetkovej ujmy vo svojej osobnostnej sfére. (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 129/2014-116 zo dňa 21.05.2014). Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nemajetkovú ujmu možno priznať len v prípadoch, že ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom nie je možné uspokojiť inak, teda napraviť ju inými právnymi prostriedkami. Nemajetková ujma je určitou náhradou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby. Je pri tom podstatné, v akom rozsahu bola znížená česť, dôstojnosť a postavenie fyzickej osoby. Súd v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. môže priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch len za predpokladu takej intenzity týchto následkov, že konštatovanie porušenia práva nie je postačujúce pre odstránenie následkov, ktoré u žalobcu nastali, pretože došlo k značnému zníženiu jeho dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Žalobca však v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, keď v priebehu konania nepreukázal, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu, v dôsledku priet'ahov v konaní, mu bola spôsobená nemajetková ujma. Bolo povinnosťou žalobcu, ktorý mal v konaní dôkazné bremeno, preukázať vznik nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy t.j. preukázať, že nesprávnym úradným postupom bol závažným spôsobom ovplyvnený jeho súkromný život alebo spoločenské uplatnenie a preukázať závažnosť vzniknutej ujmy a závažnosť okolností, za ktorých došlo k porušeniu jeho práv. Žalobca však uplatnenú nemajetkovú ujmu neodôvodnil, neuviedol skutočnosti na preukázanie, že by ním vytykaným nesprávnym úradným postupom zo strany súdu došlo ku konkrétnym negatívnym následkom, v dôsledku ktorých by mu bola spôsobená nemajetková ujma.

14.2. Súd v tejto súvislosti tiež prisvedčil žalovanej, že zákon č. 514/2003 Z.z. predpokladá prostriedky náhrady škody v peniazoch až ako poslednú možnosť, keď žiadne iné, vzhľadom na osobu žalobcu, vzniknutú ujmu, okolnosti, závažnosť následkov, ktoré vznikli v súkromnom živote a spoločenskom uplatnení, neprichádzajú do úvahy. V konaní však bolo preukázané, že predsedníčka okresného súdu a podpredseda krajského súdu sa pri konštatovaní priet'ahov v dotknutom konaní žalobcovi opakovane ospravedlnili. Ospravedlnenie a zjednanie inej nápravy (sledovanie veci) je iným prostriedkom náhrady

nemajetkovej ujmy, ktoré zákon č. 514/2003 Z.z. predpokladá a ktoré má v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. prednosť pred poskytnutím peňažného plnenia. Súd mal za to, že zadosťučinenie dané žalobcovi ospravedlnením predsedníčky Okresného súdu Bratislava I a ospravedlnenie podpredsedu Krajského súdu v Bratislave je primerané.

14.3. Súd sa nestotožnil s dôvodením žalobcu ohľadom uplatnenia si nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď podľa žalobcu samotným ospravedlnením nemôže dôjsť k odstráneniu zbytočných prieťahov a nemôže prísť ani k zadosťučineniu a že jediné zadosťučinenie, ktoré prichádza do úvahy a javí sa ako primerané a postačujúce je náhrada nemajetkovej ujmy a to z dôvodu, že žalobca nijakým spôsobom toto svoje tvrdenie nepreukázal, neodôvodnil z akého dôvodu práve v jeho prípade satisfakcia mu poskytnutá ospravedlnením sa za prieťahy v konaní nie je dostačujúca. Ako súd už uviedol vyššie žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že mu vznikli negatívne následky v dôsledku prieťahov v súdnom konaní, keď sa žalobca obmedzil len na konštatovanie že došlo k porušeniu jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote a že toto porušenie malo vplyv na jeho osobný a pracovný život a vplývalo to na neho nepriaznivo a zanechalo to aj negatívnu stopu v psycho-sociálnej rovine žalobcu a to bez ďalšieho a bez preukázania tohto tvrdenia.

14.4. K tvrdeniu žalobcu, že nie je možné považovať za odstránenie už vzniknutého porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov reparáciu jeho práv sledovaním plynulosti súdneho konania, v ktorom boli prieťahy konštatované predsedom okresného súdu, za odstránenie už vzniknutého porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nakoľko čas nie je možné vrátiť, súd uvádza, že za primeranú satisfakciu, ktorá bola žalobcovi poskytnutá v súvislosti s vytýkaným a preukázaným nesprávnym úradným postupom súdu súd považoval poskytnuté ospravedlnenie predsedu okresného súdu a podpredsedu krajského súdu. Na viac ak by sa súd stotožnil s tvrdením žalobcu, tak ani náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch by nebolo možné považovať za odstránenie porušenia práva, nakoľko ani jej poskytnutím nie je možné čas vrátiť.

14.5. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že následkom nesprávneho úradného postupu súdu v danej veci sp. zn. 18C/56/2012 sa zmenili pomery na jeho strane, zmenil sa jeho doterajší život v súkromnej sfére a nepreukázal ani žiadne závažné následky nesprávneho úradného postupu, ktoré by mu vznikli v súkromnom živote či pracovnom, alebo že by tieto mali dopad na jeho spoločenské uplatnenie. Ide o pomery poškodeného, teda žalobcu, na ktoré súd prihliada, pri určovaní nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

I za stavu, že nečinnosť orgánu verejnej moci, prieťahy v konaní znamenajú pre poškodeného určitú nemateriálnu ujmu nezbavuje poškodeného, v tomto prípade žalobcu, vznik tejto nemajetkovej ujmy preukázať. Žalobca ako poškodený mal dôkazné bremeno na preukázanie vzniku nemajetkovej ujmy, preukázanie skutočnosti, že samotné konštatovanie porušenia jeho práva a písomné ospravedlnenie sa predsedníčky okresného súdu a podpredsedu krajského súdu nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyvázenie či zmiernenie vzniknutej ujmy. Žalobca bol pri uplatnení nároku na náhradu nemajetkovej ujmy povinný preukázať existenciu takých skutočností, ktoré umocňujú hĺbku zásahu či významne ovplyvnili jeho životnú situáciu. Žalobca však uvedené nijakým spôsobom nepreukázal, nepreukázal dôvodnosť uplatnenej peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy, nakoľko nepreukázal vznik konkrétnych nepriaznivých následkov, ktoré mu mali v súvislosti s nesprávnym úradným postupom vzniknúť.

15. Treťou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody resp. náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. Existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným úradným postupom či nezákonným rozhodnutím) a vzniknutou ujmovou je ďalším predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku; ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postup, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma.

15.1. V prejednávanej veci žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku nemajetkovej ujmy v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu, prieťahov v súdnom konaní. Preukázanie, že zásah do práv žalobcu mal skutočne následok a preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného, teda žalobcu. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Žalobca nepreukázal, že by mu v dôsledku vytykaného nesprávneho úradného postupu bola spôsobená nemajetková ujma. Zo žiadnych uvádzaných tvrdení nemožno vyvodiť, že v dôsledku vytykaného nesprávneho úradného postupu došlo k závažným negatívnym následkom vo sfére žalobcu a teda že by mu vznikol nárok na nemajetkovú ujmu. Všeobecné poukázanie žalobcu na to, že mu morálna ujma vznikla v dôsledku prieťahov v konaní nepostačuje na preukázanie vzniku nároku na nemajetkovú ujmu, bez uvedenia konkrétneho zásahu spôsobeného práve v dôsledku deklarovaného nesprávneho úradného postupu v danej. Žalobca nepreukázal vznik následkov odôvodňujúcich priznanie nemajetkovej ujmy a teda nepreukázal, že tieto vznikli v priamej príčinnej súvislosti práve s vytykaným nesprávnym úradným postupom. Žalobca nijakým spôsobom neodôvodnil priamu a bezprostrednú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca príčinnú súvislosť medzi vytykaným nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy nijakým spôsobom nie lenže nepreukázal, ale ani netvrdil.

16. V zmysle vyššie uvedeného a vzhľadom na okolnosti prípadu, keď nebolo preukázané, že by deklarovaný nesprávny úradný postup do pomerov žalobcu zasiahol závažným spôsobom, mal súd zato, že pre žalobcu je samotné konštatovanie porušenia jeho práva predsedom okresného súdu a podpredsedom krajského súdu a ich písomným ospravedlnením sa, dostatočným zadosťučinením s poukazom na § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a to s odkazom na preukázanú existenciu nesprávneho úradného postupu a na to, že žalobcovi ujma spôsobená práve týmto nesprávnym úradným postupom podľa názoru súdu nevznikla, keďže žalobca žiadne skutočnosti, ktoré by zdôvodňovali závažnú zmenu pomerov na jeho strane, v súkromnom, pracovnom živote alebo v spoločenskom uplatnení nepreukázal.

17. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, že podľa ESLP sa vychádza z domnienky, že neprimeraná dĺžka konania znamená pre poškodeného morálnu ujmu a v zásade sa nevyžadujú k stanoveniu výšky zadosťučinenia za nemajetkovú ujmu spôsobenú neprimeranou dĺžkou konania žiadne dôkazy, súd udáva, že ESLP konštatuje porušenia práv sťažovateľa na neprimerané prieťahy v konaní a prípadne priznáva v prípade potreby poškodenej strane spravodlivé zadosťučinenie (čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) v inom kontexte ako súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody ako o nemajetkovej ujme podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Všeobecný súd, ktorý rozhoduje o náhrade nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je podmienený preukázaním rozhodujúcich skutočností. Poškodený (žalobca) má v konaní o náhradu škody/nemajetkovej ujmy povinnosť tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie týchto tvrdení. Ustanovenie § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. určuje rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena na povinnosť tvrdenia bezprostredne nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ nie sú dané skutočnosti relevantným spôsobom preukázané, žalobca neunesol bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 1/2012-38 z 12.01.2012, v ktorom súd konštatoval vo vzťahu k dôkaznému bremenu pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z., že dôkazná povinnosť na preukázanie splnenia kvalifikovaných podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy, ako i kritérií pre určenie jej výšky stíha výlučne poškodeného.

17.1. Ústavný súd Slovenskej republiky ale i Európsky súd pre ľudské práva v prípade porušenia práv sťažovateľa priznáva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu základného práva došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nie len deklaráciu porušenia, ale priznáva i finančné zadosťučinenie (č. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky). Cieľom priznania finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pocítovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou. Z uvedeného je teda zrejmé, že primerané finančné zadosťučinenie, o ktorom rozhoduje ústavný súd v konaní o rozhodnutí o sťažnosti je inštitút s rozdielnym charakterom a povahovou ako nárok uplatnený poškodeným na náhradu nemajetkovej konanie v konaní o vyvodenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu štátu spočívajúcim v neprimeranej dĺžke konania. V danej veci teda nie je použiteľná argumentácia žalobcu ohľadne kritérií

pre priznanie finančného zadosťučinenia za porušenie práva a prejednanie veci v primeranej lehote, nakoľko v danej veci ide o žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.

18. Súd zamietol žalobu žalobcu i v časti nároku, ktorým sa žalobca domáhal určenia, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa článku 38 odsek 2 Listiny základných práv slobôd, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18C 56/2012 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/545/2015 porušené bolo. Súd dospel k záveru že právo žalobcu porušené bolo pretože to vyplýva z vybavenia sťažnosti žalobcu ako poškodeného predsedníčkou Okresného súdu Bratislava I a podpredsedu Krajského súdu v Bratislave, ktorými súčasne bolo poskytnuté zadosťučinenie, satisfakcia vo forme písomného ospravedlnenia - upovedomenie predsedníčky Okresného súdu Bratislava I o spôsobe vybavenia sťažnosti Spr. 2023/2014 zo dňa 07.02.2014, upovedomenie predsedníčky Okresného súdu Bratislava I o spôsobe vybavenia sťažnosti Spr. 2248/2015 zo dňa 30.10.2015 a oznámenie podpredsedu Krajského súdu v Bratislave Spr 2238/16 zo dňa 06.10.2016. Súd mal za to, že ďalšie konštatovanie súdu by bolo nadbytočné. Súd sa zaoberal len tým či je potrebné priznať žalobcovi satisfakciu vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch tak ako je uvedené vyššie.

19. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie zákonom predpokladaných podmienok pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., keď v konaní nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške a priamu príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy.

Strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia ohľadne nesprávneho úradného postupu, vzniku škody a jej výšky a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom.

20. Súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalobcom v priebehu konania a to pripojenie spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 18C/56/2012, nakoľko vykonanie tohto dokazovania považoval za nadbytočné. Žalobca sa náhrady nemajetkovej ujmy domáhal z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu v podobe prieťahov v súdnom konaní, pričom však okolnosť existencie prieťahov nebola v spore medzi stranami sporná. Súd mal nesprávny úradný postup v uvedenom súdnom konaní za preukázaný. Žalobcom navrhnuté dokazovanie nesúviselo teda s preukázaním relevantných skutočností podstatných pre posúdenie opodstatnenosti žalobcom uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a jej výšky.

21. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku teda podľa úspešnosti žalovanej v spore, keď žalovaná bola v konaní plne úspešná. Súd žalovanej však nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaná si výslovne náhradu trov konania neuplatnil z dôvodu, že jej žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona